

lig findes. Jeg tror ikke, det vilde være ilde, om man fra alle eller dog fra de flest mulige Sider nu virkelig beredte sig til et alvorligt Arbejde paa at løse et stort Spørgsmaal, som har voldt den danske Befolkning uhyre Besværigheder nu gennem 4 Aar. Jeg ved ikke endnu, hvorledes de Konservative vil stille sig til Sagen, jeg ved kun, at de overfor Regeringen møder med særdeles ublide Følelser — og som sagt, det maa vi finde os i. Jeg tror imidlertid, at de Konservative ikke skal støtte sig til det Haab, der, saa vidt jeg har forstaaet, er udtrykt af nogle: at der ogsaa herhjemme i den kommende Tid skulde kunne iværksættes et *engelsk* Valg; saadanne Valg er et forlængst overstaaet Stadium i dansk Politik.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg skal gøre nogle faa Bemærkninger til den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard. Disse Bemærkninger gælder de Spørgsmaal, som allerede er debatteret imellem os, og jeg skal gøre dem saa korte som muligt. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard mente, naar Spørgsmaalet om den konstitutionelle Hjemmel for Optagelse af Landmandsbankens Præferenceaktier i Kassebeholdningen skulde behandles, at kunne henvise til, at der en Gang havde staaet en Anmærkning paa Finansloven, som gav Ret til at have disse Aktier liggende i Kassebeholdningen, og selv om denne Anmærkning var faldet ud et enkelt Aar, betød det ikke noget; den maatte have fortsat Gyldighed. Jeg skal ikke, i Øjeblikket i hvert Fald, sige, at dette er urigtigt; men det forekommer mig, at det ærede Medlem egentlig selv har vist, at han anser denne Tankegang for urigtig, idet det ærede Medlem paa den følgende Finanslov optog Anmærkningen igen; hvis det ærede Medlem virkelig havde ment, at den var overflødig, burde dette jo ikke være sket. Med Hensyn til Afskrivningen af de 40 Mill. Kr. skal jeg blot sige, at jeg føler mig overbevist om, at enhver, der nøgternt og uforbeholdt vil undersøge, hvad det er, der er foregaaet ved denne Afskrivning paa Statsregnskabet, vil finde, at det er ganske det samme, der er sket her, som det, der er sket ved den Postering paa Store Nordiske Telegrafelskabs Regnskab af de Præferenceaktier, som dette Selskab havde overtaget. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde, at det kunde jo ikke være for at pynte paa Kassebeholdningen, at disse 40 Mill. Kr. Aktier stadig blev liggende i Kassebehold-

ningen, for de var trukket fra ved Regnskabets Aflæggelse. Jeg spekulerede længe paa, hvad det ærede Medlem kunde have ment med denne Bemærkning, og jeg er kommet til det Resultat, at det ærede Medlem har ment, at han paa Regnskabet trak de 40 Mill. Kr. fra, som han skyldte til Nationalbanken. Men det er jo ikke de samme 40 Millioner, der som en Værdi laa i Kassebeholdningen; og hvis det ærede Medlem havde foretaget den Afskrivning af de 40 Millioner paa det sidste Regnskab, der var aflagt, vilde Kassebeholdningen netop have vist 40 Mill. Kr. mindre Beholdning, end den viser i det Regnskab, det ærede Medlem aflagde; og det maa jo formentlig være det bedste Bevis for, at de har pyntet paa Kassebeholdningen, hvis dette Udtryk overhovedet skal have nogen Betydning.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard var forundret over, at jeg igen nævnte Spørgsmaalet om Udgifterne til den internationale Kommission i Sønderjylland, idet det ærede Medlem sagde, det kunde ikke forundre mig, at der stod nogle Beløb tilbage, der ikke var bevilget, men som var afholdt, for da det ærede Medlem selv overtog Finansministeriet i 1920, var der betydelige Beløb af den Slags. Jeg skal ikke blande mig i Spørgsmaalet om, hvilke saadanne Beløb der var paa den Tid, men det forekommer mig dog ikke at have noget at gøre med det Spørgsmaal, om man i de følgende 4 Aar skal opføre Udgifter, der er afholdt, eller man skal lade dem henstaa til bedre Tider, det vil sige, til der kommer et andet Ministerium. Det forekommer mig at være en underlig Motivering for, at man ikke har faaet bevilget Udgifterne til den internationale Kommission, at der en Gang paa et tidligere Tidspunkt har været overført nogle Udgifter fra eet Finansaar til et andet. Det forekommer mig, at Beviset dermed er ført for, at der ikke foreligger nogen som helst reel Begrundelse for at tilbageholde den Slags Udgiftsbevillinger, der skulde være taget for adskillige Aar tilbage for disse Millioners Vedkommende. Nu kan det ærede Medlem gerne mene, at saadan en 4—5 Millioner, som man overlader til det kommende Ministerium at faa bevilget, trods det at man selv har brugt Pengene for en Del Aar siden, er Smaaløb; men jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg er desværre saa smaalig, at jeg ogsaa maa regne med Beløb paa 4—5 Milioner paa Statsregnskabet.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel talte